

a hátralékok behajtása czéljából a törvényes lépéseket megtétesse.

X. Jelen jegyzőkönyv hitelesítésére Tisza László és Ghyczy Emil választmányi tagok kéretnek fel. K. m. f.

Hitelesítésül :

Tisza László,

választm. tag.

Ghyczy Emil,

választm. tag.

Bedő Albert,

első alelnök.

Horváth Sándor,

titkár.

Lapszemle.

(B.) **Svéd fenyőmagvak használata** (Forstliche Blätter 12. füzet.)
A Kristinehamni svéd erdőiskola igazgatója Wolff azt közli, hogy Svédhonban a luczfenyő minden 4—5 évben ad magtermést, míg az erdei fenyő csak minden 2—3 évben s hogy Svédhonban átlag évenként 70 mázsa erdei fenyőmagot gyűjtenek, melyből 40—50 mázsa megy kereskedésbe. Jó luczfenyő magtermés 1877—78-tól kezdve nem volt s eféle mag mintegy 100 mázsa kerül évenként eladásra. A svéd fenyőmagvak általában 20—25°/_o-al mindig drágábbak mint a németországiak, melyet a drágább termelési költségek okoznak. Egy gramm svéd erdei fenyőmag 192—212 szemet tartalmaz, míg a német erdei fenyőből 168—170 szem megy egy grammra; egy gramm svéd luczfenyőmag 140—145 szemet tartalmaz, míg a német luczfenyőből 110—112 szemet. A csirakéesség a svéd és német magvaknál viszonylag meglehetősen egyenlő. A német magvakból kelt csemeték az 1—2-ik évben erősebbek mint a svéd magvakból keltek, de a későbbi időben már nincs köztük különbség.

Részünkről ehez azt kívánjuk tenni, hogy a német magvakból kelt csemetéknek az 1—2-ik évben való erőteljesebb volta a mellett bizonyít, hogy a különben egyenlő csirakéességü, de súlyosabb magvak használata annál kívánatosabb, mert a csemetéknek épen az első-második évben van nagyobb szükségök arra, hogy erőteljesebbek legyenek.

(D.) **A Jó reményfoki erdőkről.** (The Journal of Forestry and Estate Management 3. füzet). „A Jó reményfoki erdőkről“ magánlevél nyomán G. J. Pearson a következőket közli. Az erdők főtömege Knysna divisióban van, mely két napi járó földre esik Mossel öböltől és Harison kapitány kezelése alatt van. Az erdők igen értékes fája a

„Stink wood“ (büdösfa, *Oreodaphne bullata* N. a. E. Ref.) — mely minőségre nézve a tölgygyel vetekedik, 4% van képviselve, e mellett sok a „sárgafa“ (*Crocoxylon excelsum* Eckl. et Zeyh. Ref.), ezüst fenyő, s más többé-kevésbé hasznos fa. Az erdők kezelésénél nagy hiba az, hogy épületfát mindenki vághat, a ki engedélyt vált. Természetesen, minden favágó a legjobb választékot keresi ki s kivágás után az erdőt a legrendetlenebbül hagyja. Az erdőégések is nagy kárt tesznek. A knysnai erdőgondnokság alatt körülbelől 200.000 acre fás terület van, melynek fele valódi szép erdő; ez a legjobban van berendezve valamennyi divisio közt. Az alexandriai erdőség és a Port Elisabeth közelében fekvő fás terület kitesz szinte körülbelől 200.000 acret, mely azonban nagyon rosszul, vagy egyáltalában nincs kezelve. Tovább keletfelé van a King William divisio, melyben az erdők kisebbek, de jobb minőségűek. A Cap gyarmatot átszelő kopár hegyek okozzák a gyakori szárazságot. A gyarmat körülbelül 800.000 acre fás területtel bír, melyből körülbelől 200.000 acre valódi jó épületfát szolgáltató erdő. Tíz erdő divisio van, mindegyikben van egy gondnok. A tiszti személyzet a Crown Land és Public Work igazgatása alatt áll. — Továbbá H. F. M. az „Erdők és víziutak“ czim alatt az amerikai erdők gyors pusztulása és a vizek kiapadása közti összefüggésről elmélkedik megemlítvén, hogy Észak-Amerikában, különösen annak nyugati és északnyugati részein a vizek (folyók, patakok) évről-évre apadnak. Ezen apadásnak okát a telepítvényesek óriási fapusztításában találták. Ezen s más okból is már az amerikai tudós társaság az erdők pusztítását akadályozni szándékozik. Végre Ausztrália déli vidékein az erdőségek telepítését s annak módját ismerteti.

(H—f.) **A Quebrachofa, egy új cserzőanyag.** („Zeitschrift für Forst- u. Jagdwesen 1882. évi XI-ik füzet.) Délamerikának erdei terményei között igen fontos szerepet játszik az argentiniai köztársaságban és Braziliában előforduló Quebrachofa. Ezen fa nem csak magas fajsúlya (1·2—1·3), hanem rendkívüli keménysége által is kitűnik, mely utóbbinál fogva száraz állapotban közönséges fejszével vagy fűrészszel nem dolgozható fel. Tartóssága miatt nevezetesen a vízépítészetnél igen keresett, mely célra rendkívüli kemény, gőzgép által hajtott, kis aczélfűrészekkel dolgoztatik fel; főértékét azonban leginkább annak köszönheti, hogy nagymennyiségű, csak a legujabb időben kellően méltányolt cserzőanyagot tartalmaz.

Délamerikában reszelt Quebracho fával nagyon sok bőrt készítenek, s ujabban ezen fa, de még inkább egy belőle készített szilárd, vagy folyékony kivonat Németországba is bevitetik.

A Németországba vitt Quebracho-készítmények dr. Dankelmann porosz kir. főerdőmester által vegyelemzés alá véve, a következőképen sorozandók:

1. Quebracho-kivonat (Extract), száraz, 58% cserzőanyaggal.

2. Quebracho-kivonat (Extract), tészta alakban, 36% cserzőanyaggal.

3. Quebracho-kivonat, cser, finoman őrölve, 16% cserzőanyaggal.

Az eképen talált cserzőanyagszázalékok a Quebracho-kivonatok árához képest eléggé magasak, mert pld. a Quebracho-csernek 100 klg.-kénti ára 16 márka, s minthogy 16% cserzőanyagot tartalmaz, kerül 1 klg. cserzőanyag 1 m.-ba, holott a jó minőségű, 10 százalékos sima tölgykéreg 100 klg.-kénti ára 12 m., egy klg. cserzőanyag tehát = 1·2 m.

A Quebracho-cserrel kikészített bőr minőségre nézve állítólag kitűnő.

A f a p i a c z r ó l .

B u d a p e s t , 1882. decemberhó 31-én.

(B.) A faüzleti viszonyok tapasztalható szilárdsága és a vásárlások iránti érdeklődés mult tudósításunk óta még erősebbé lett; a rendkívül lanyha időjárás, mely anyagkészleteinknek az erdőkből való kiszállítását az egész országban megnehezíti, s ha tovább is így tart, azok nem jelentéktelen részére épen lehetlenné is teszi, valamint a nemcsak nálunk, de egész Európában pusztító árvizek egyaránt közreműködnek arra, hogy a piacokon lévő vagy azokra bizton leszállítható fakészletek árai emelkedjenek. Ez áremelkedést különben nem kis mértékben teszi szükségessé azon körülmény is, hogy a faanyagokra fordítandó termelési költségek, illetve munkabérek a munkáskéz kellő számának hiánya és magára a népre is terhesebbé vált megélhetési viszonyok következtében általában véve mindenütt emelkednek, miért azután igen természetesen a birtokos is kénytelen az eladási árakat emelni.

A tűzifakészletek már a mult évi lanyha téllal is szenvedtek s a mostani télbe helyezett remény sem valósul, más felől azonban örvendetes tudomásul vehető ez anyagot illetőleg, hogy a városi fogyasztók egyre inkább győződnek